

σθην ἐναντίον αὐτοῦ, νομίσασα ὅτι δι' ἀνόητον ὑπερ-
ηράνειαν, ἐνόμιζε μίαν τοιαύτην ἀποστολὴν ὑποδε-
στέραν τοῦ ἀξιωματοῦ αὐτοῦ. Ἰδοὺ τὸ αἷτιον τοῦ αἰ-
νιγματώδους τούτου γέλωτος».

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Α. Φ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ TANNER

Παρατίθωμεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ διασήμου κα-
ταστάντος ἀμερικανοῦ ἱατροῦ Τάννερ, ὅστις ἐπὶ 40

τοῦ ὀρισθέντος χρόνου, ἤρξατο τρώγων ἀφθόνως καὶ
ἀπλήστως, χωρὶς ἐκ τούτου οὐδεμίαν νὰ προσέλθῃ ἐκ
τῆς αἰφνυδίας ταύτης τροπῆς διατάραις τῶν πεπτι-
κῶν αὐτοῦ ὀργάνων.

ΤΡΩΓΕ ΒΡΑΔΕΩΣ

Ἀξιοσέβαστος πρεσβύτες κυρία πάσχουσα ἐκ δυσ-
πεψίας ἐπορεύθη εἰς Λονδίνον νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἱα-
τρὸν τὸν μᾶλλον διακεκριμένον ἐπὶ τοῦ πάθους ἐξ
οὗ πολλὰ ὑπέφερε ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ὁ ἱατρός ἤ-

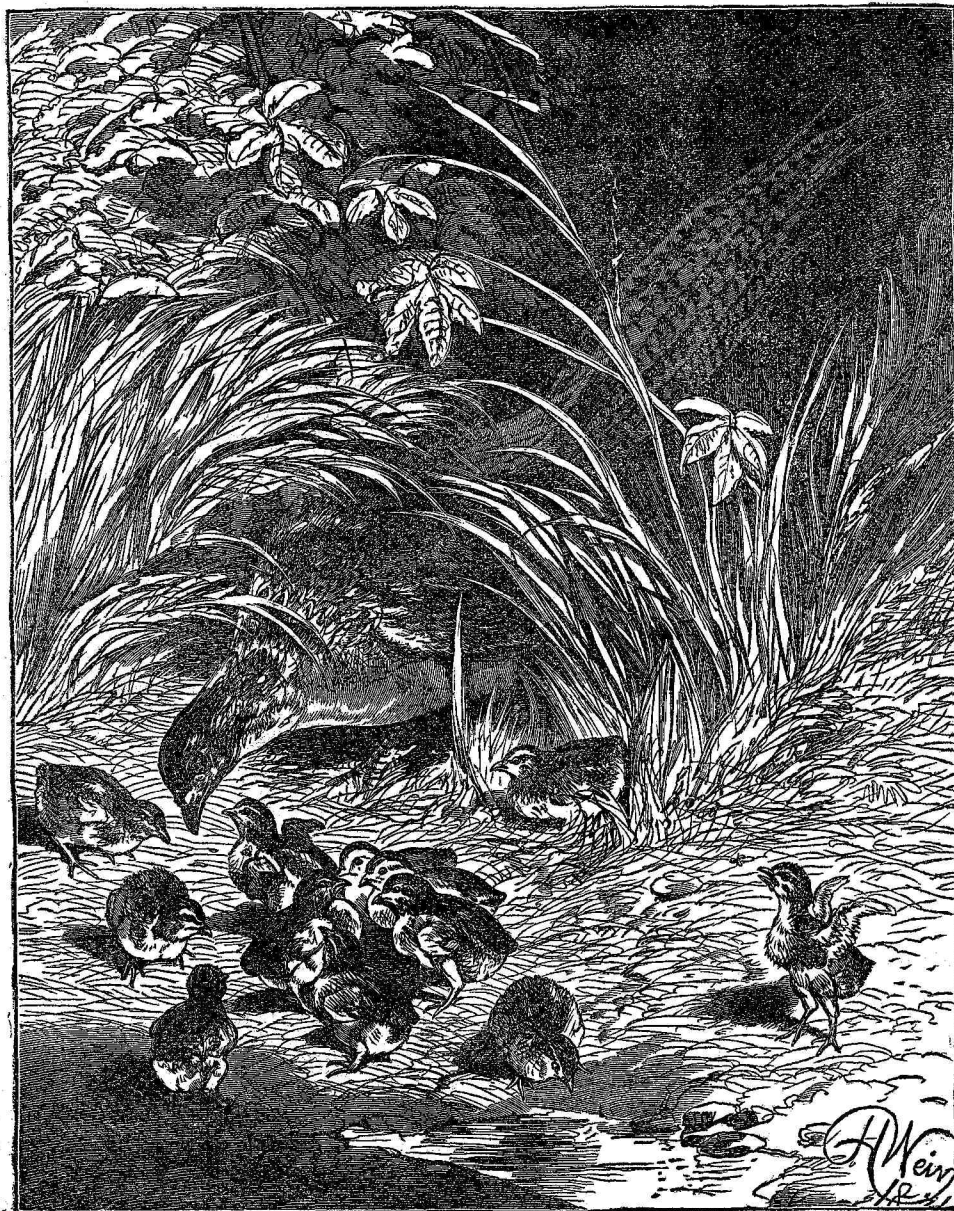
Ὁ ἱατρός Τάννερ.

ἡμέρας νηστεύσας κατώρθωσε νὰ γίνῃ τὸ ἀντικείμενον
τῆς συνομιλίας καὶ δημοσιογραφίας τοῦ τε νέου καὶ
παλαιοῦ κόσμου. Ὁ Τάννερ, μεθ' ὅλας τὰς ἀμφισβη-
τήσεις περὶ τῆς πραγματικῆς ἐκτελέσεως τῆς συμφωνη-
θείσης νηστείας, ἐξετέλεσεν αὐτὴν ἐπακριβῶς, κατὰ
τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀδιαλείπτως παρασταθέντων ἐπι-
τηρητῶν. Τὸ περιεργότερον δὲ εἶναι ὅτι κατὰ τὸ τέ-
λος τῆς νηστείας ὅτε εἶχε σημάνει ἡ ὥρα τῆς λήξεως

κοῦτε τὴν ἔλθουσιν τῆς ἀσθενείας μετὰ προσοχῆς· εἰς
ἀπάντησιν δὲ λέγει αὐτῇ: τρώγε βραδέως. Ἡ κυρία
οὐδεμίαν δοῦσα προσοχὴν εἰς τοῦτο ἐνόμιζεν ὅτι ἐ-
σκόπει νὰ τῇ διαγράψῃ θεραπεῖαν καὶ ἐπερίμενε συν-
ταγὴν. Ὁ ἱατρός ὅμως, ὅστις ἤθελε νὰ τὴν ἰδῇ ἀπο-
χωροῦσαν ἵνα εἰσέλθῃ ἄλλος πάσχων, ἔτεινε τὴν χει-
ρα, ἵνα τῇ δώσῃ τὰς δύο γυνεάς εἰς ἀμοιβὴν τῆς
συμβουλῆς του. Ἡ κυρία τότε τῇ λέγει: τί λοιπὸν νὰ

πράξω; νὰ τρώγῃς βραδέως εἶπεν. Ἡ κυρία ἐπλήρωσε τὰς δύο γυνέας καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου. Δύο γυνεαὶ διὰ δύο λέξεις· ἀλλ' ἀξίζουν τὴν πληρωμὴν ταύτην. «Τρῶγε βραδέως» εἶναι λίαν συνετὴ καὶ φρόνιμος συμβουλή.

Παίζουν ἔξω ἀπ' τὴ φωλιά τους
 'Σ τὴ μανοῦλά τους 'μπροστά.
 Πι! πι! πι! πι! μακρὰ
 Ξάνακούσθη φωνὴ μιὰ
 Κι' ἓνα τρέχει μ' ἀνοιγμένα
 Τὰ μικρά του τὰ φτερά.

ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

Πι! πι! πι! πι! μὲ χαρὰ
 Τὰ πουλάκια τὰ μικρά
 Τρέχουν ὅλ' ἀπ' τὰ κλαδιά τους
 Σ' τὴ μανοῦλά τους κοντά,
 Πι! πι! πι! πι! τί τρελλὰ
 Τὰ πουλάκια τὰ πολλὰ

Τί νὰ ἔχη πι! πι! πι!
 Τ' ἄλλα φαίνεται ζητεῖ
 Καὶ πετᾷ μὲ κουρασμένα
 Τὰ φτερά του τὰ μικρά.
 Αἱ! κ' ἐμεῖς μιὰ φορὰ
 Ὅταν εἴμεθα μικρά